

[Aksel Larsen.]

man er Tilhænger af denne Mening eller ikke, at give Indrømmelser til Arbejderbefolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har som sædvanlig følt Trang til at lufte sin Viden om Ting, som vi andre dog kender betydelig mere til end han, og har følt Trang til at komme den betrængte Regering til Undsætning i den givne Situation. Det skal han naturligvis have Lov til. Men han skal ikke have Lov til at forsøge at give en anden Udlægning af vort Program og vore Beslutninger, end der ligger i dem. Første Gang der var Tale om Proletariatets Diktatur, var det Karl Marx, som talte om den Overgangstilstand, der maatte være mellem Kapitalismen og Socialismen, en Overgangstilstand, som ikke kan være andet, sagde han, end Proletariatets revolutionære Diktatur. Der er ingen, der nogen Sinde har sagt, at Proletariatet er ensbetydende med Lønarbejderklassen, naturligvis ikke. Proletariatet er de besiddelsesløse, de faktisk besiddelsesløse i Samfundet, men det er det overvældende Flertal af alle Medlemmer af Samfundet, saa der kan slet ikke blive Tale om noget Mindretalsdiktatur, selv ikke med det ærede Medlem Hr. Pürschels spidsfindige Udlægninger à la Erasmus Montanus.

Konklusionen af det hele kan kun blive den, at de, der har forsøgt at slaa sig til Ridder paa urigtige Paastande om vort Parti, og som troede, at de kunde faa Lov til at bestemme vort Partis Politik, har naturligvis taget fejl, og de har ikke senere forsøgt at føre Beviser for Rigtigheden af deres forkerte Mening, og det er naturligvis heldigt for dem, for det er meget vanskeligt at gøre et saadant Forsøg. Vi er ikke Tilhængere af en demokratisk borgerlig Republik, vi er ikke Tilhængere af Parlamentarismen, men vi er ganske klar over, at de Forfatningsændringer, vi her har foreslaaet, vilde være et ganske betydeligt Fremskridt i Forhold til de givne Tilstande for Arbejderklassen, og derfor har vi stillet dem. Det er af samme Grund, Socialdemokratiet tidligere stillede sine Forfatningsændringsforslag af samme Art, og der er intet som helst mærkeligt i, at de i de fleste Tilfælde er enslydende, af den simple Grund, at vi staar delvis paa det Grundlag, som Socialdemokratiet har forladt. Men det er noget, man ikke kan bebrejde os, det er noget, man kan bebrejde Socialdemokratiet, som i sin sidste Programudtalelse oven i Købet har Dristighed nok til at sige, at

man fastholder det socialdemokratiske Program, altsaa det af 1913, men opfordrer alligevel hele den arbejdende Befolkning til at være med til at tilvejebringe ordnede Forhold i det kapitalistiske Samfund. Socialdemokratiets Program af 1913 er ikke ændret ved Beslutningen af 1923. Hovedbestyrelsen for Socialdemokratiet kan ikke ændre en Kongresbeslutning om et Program. (*Christmas Møller*: Det kommer ikke Dem ved). Noget helt andet er, at Socialdemokratiet handler efter Hovedbestyrelsens Beslutninger og ikke efter sit Program. Naturligvis kommer det mig ved, det kommer alle ved, som beskæftiger sig med Politik, hvorledes de forskellige Partier optræder i Forhold til deres Program. I det Program, der gælder endnu for Socialdemokratiet, men som det handler stik imod paa de fleste Punkter, staar der udtrykkelig, at man vil have gennemført en Forfatning i den Retning, vi her har stillet Forslag om. Det kan ikke afholde os fra at stille Forslag, naar vi har den Overbevisning, at det vilde være et Fremskridt, og jeg synes ærlig talt, at vore Modstandere skulde holde op med at forsøge paa det, de forsøger paa, fordi det er saa uendelig haabløst for dem.

Det drejer sig om et Forsøg paa, som man siger, at sætte Lus i Skindpelsen. Denne ustandselige Appel fra det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen til Kommunisternes Tilhængere og Vælgere om dog at se, at nu er vi ved at blive Socialdemokrater, den er forsøgt før, den er forsøgt, dengang vi stillede os paa det Standpunkt, som blev udtrykt af min Partifælle her i Tinget, at naturligvis er vi Tilhængere af demokratiske Reforme. Ja, i allerhøjeste Grad — det har jeg selv sagt i min første Finanslovtale her i Tinget —, naturligvis er vi Tilhængere af ethvert Fremskridt, der er gavnligt for Arbejderklassen. Men det betyder vel ikke, at vi dermed principielt er Tilhængere af selve den Form for saakaldt Demokrati, der praktiseres i Danmark, og hvorved det er Overklassen, der har hele Herredømmet, og Arbejderklassen, der maa bære alle Byrder. Vi søger at skaffe de bedst mulige Kaar for Arbejderklassen i det kapitalistiske Samfund; men det ændrer ikke vort rent principielle Syn paa dette Samfund og paa den Forfatning, som vil afløse den nuværende, naar Samfundets Struktur har forandret sig og ikke mere er kapitalistisk, men socialistisk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.